

Om arvet efter Stephen Hawking

Karin Noomi Karlsson fick ett samtal med Lucy Hawking apropå utgivningen av *Korta svar på stora frågor*, Stephen Hawkings sista bok som nu har givits ut på svenska.

I SAMBAND MED utgivningen av *Korta svar på stora frågor* fick jag möjligheten att för Folkvettets räkning samtala med Lucy Hawking, Stephen Hawkings dotter. Förberedd med ett batteri med frågor ringde jag upp henne i London. Av någon anledning hade jag förväntat mig att samtalet skulle bli svårt – det är inte lätt när man har en strikt begränsad tid på sig att hinna med sina frågor – men förväntningarna kom helt på skam och det blev ett trevligt samtal där det bland annat skulle visa sig att intervjupersonen har ett stort intresse när det gäller skeptikerrörelsen.

KNK: Som jag har förstått det har såväl familj som kollegor varit involverade i den här utgivningen även om ar-

betet initierades av din far. Vad har varit din del i arbetet?

LH: Jag har varit redaktör. Som du kanske vet är jag ju bland annat journalist och även om jag har ett stort intresse för min fars arbete så är jag ju inte i närheten av lika kunnig som han var på området. Mitt jobb har främst bestått i att säkerställa att min fars tankar och teorier har kommit fram på ett bra sätt i texten. Att hans persona har lyfts fram. Jag ville att boken skulle ge en inblick i hans universum och det tycker jag att den gör. Min far påbörjade arbetet med boken under 2017 eftersom han ville ge ut en sammanställning av de frågor han har fått och besvarat under årens lopp och det är glädjande att vi hann så långt innan han gick bort så att vi kunde slutföra arbetet.

Stephen och Lucy Hawking

KNK: I den här boken har Stephen Hawking ett kapitel om huruvida det finns intelligent liv i universum. Vad tror du om den saken, finns det intelligent liv därute? Och om det gör det, vilken form tror du att det då kommer att ha?

LH: Ja, jag delar ju min fars syn på detta. Det vore konstigt om det inte någonstans i universum skulle finnas intelligent liv. Eller ha funnits kanske? Både Stephen och Carl Sagan var av den åsikten att ju mer vi lär oss om

universum, desto mer inser vi att vi inte vet. Vi vet med säkerhet att det finns bakterier och mikrober, men finns det något mer? Det borde göra det. Det kan ju också vara så att det har funnits eller kommer att finnas, att vi inte existerar samtidigt är en möjlighet. Men det mest troliga, som jag ser det, är att det finns intelligent liv på andra planeter men att vi inte kan nå varandra. Det kan bero på avståndet mellan oss men det kan också bero på att vi inte uppfattar varandra som intelligent liv och inte har någon möjlighet att kommunicera med varandra. Att vi skulle vara helt ensamma i universum – det tror jag inte på. Det verkar för osannolikt med tanke på hur stort universum är och hur många stjärnor och planeter det finns.

KNK: Din far var en förespråkare för *the no-boundary proposal* – vilket bland annat innebär att tiden uppstår i samband med vårt universums födelse och att det är meningslöst att ställa frågan vad som fanns innan Big Bang. Hur ställer du dig till detta?

LH: Jag tycker att hypotesen är intressant men jag tror ärligt talat att jag kan för lite om detta för att kunna komma med något eget bidrag i frågan. Men det är en banbrytande hypotes, det är det. Lite så var ju min far. Allt skulle ifrågasättas. Allt skulle prövas.

KNK: Jag vet att du själv är djupt engagerad i frågor kring barn och vetenskaplig utbildning och att du har drivit frågan om att man redan på ett tidigt stadium bör undervisa barn om naturvetenskap för att väcka deras intresse till liv. Min fråga till dig blir därför hur vi ska kunna säkerställa att både flickor och pojkar inkluderas i den processen? Det är fortfarande så att fler pojkar än flickor fastnar för naturvetenskap och teknik, även i Sverige som

annars ses som ganska jämställt inom utbildningsväsendet.

LH: Jag är glad att du tar upp den här frågan, för det är något jag funderar mycket över. Vi måste förbättra möjligheterna för kvinnliga forskare. Det behövs starka kvinnliga förebilder inom vetenskapen och det är ont om dem idag. Jag tror att medvetenheten har ökat kring jämställdhetsfrågor inom det här området, men vi har inte nått ända fram. Genom att ge utrymme för lite coolare förebilder kanske vi kan locka en del flickor att välja naturvetenskap och teknik i skolan. Jag tror absolut att vi kan nå dem men jag vågar inte sia om någon tidsram här. Helt klart går det för långsamt i nuläget och man måste göra något åt det här från myndigheternas sida. Det är en förutsättning för att uppnå det engagemang som behövs, inte bara på nationell utan också på en global nivå. Överlag så är frågan om kritiskt tänkande något av det viktigaste som finns. Det är helt nödvändigt att fokusera på att lära barn att tänka kritiskt med tanke på *fake news* och det överflöd av information och desinformation som finns på nätet.

KNK: Slutligen så skulle jag vilja fråga dig vad din fars största bidrag till vetenskapen har varit och hur du skulle vilja att han blir ihågkommen.

LH: Jag har alltid tänkt att det är en sådan fråga som folk kommer att ställa om Stephen den dagen han inte längre finns ibland oss. Jag passade därför på att fråga honom just detta bara för ett par år sen. Det han själv angav var sin forskning kring universums uppkomst och svarta hål. Det var det han var mest stolt över och det är också det han ville bli ihågkommen för. ✍️